

บทอ่าน

เรื่อง “แม่รักลูกจ๊ะ”

“พี่ พี่ หาเจอแล้วยัง” แม่นกถาม
 “เจอแล้ว เจอแล้ว” พ่อนกตอบ
 “จ้ะ ก็ไปกันซิ จวนได้เวลาแล้ว” แม่นก
 พุด “ยัง ยังไปไม่ได้ เจ้าของยังอยู่ คอยอีกสัก
 ประเดี๋ยว ยังพอทนได้ใช่ไหม” พ่อนกกางปีก
 ปลอบ

“จ๊ะ ยังพอทนได้ พี่ช่วยไปดูอีกทีซิว่า เขาไปแล้วหรือยัง แล้วรีบมา
 บอกนะ ใกล้เคียงแล้วจ๊ะ” แม่นกบอก

“เอ้า ! จ้ะ พี่จะไปดูอีกที แล้วจะส่งสัญญาณบอกนะ เธอรีบเข้าไป
 จัดการเร็ว ๆ ก็แล้วกัน” พ่อนกสั่ง

“จ๊ะ จ๊ะ พี่ไปเถิด ฉันเริ่มจะทนไม่ไหวแล้ว” แม่นกพุด และคราง
 ด้วยความเจ็บปวด

พ่อนกรีบบินตรงไปยังต้นไม้ที่หมายตา และแอบซ่อนอยู่ไม่ไกลนัก
 จนเห็นว่าเจ้าของบ้านออกไปแล้ว จึงส่งเสียงร้องเป็นสัญญาณ

“คูเว้า คูเว้า ก๊อากๆๆๆ”

“คูเว้า คูเว้า ก๊อากๆๆๆ”

แม่นกได้ยินสัญญาณจากพ่อนก ก็รีบบินเข้าไปทำภารกิจจนเสร็จ
 เรียบร้อย จึงรีบบินกลับไปหาพ่อนก

“เสร็จแล้วหรือ” พ่อนกถาม

“เรียบร้อยแล้วจะ เรายีบไปกันเถอะ” แม่นกตอบแล้วนกทั้งสองก็บินหายลับไป

“กา กา” แม่นกอีกตัวหนึ่งร้อง พร้อมกับบินเข้ามาในรัง “เมื่อเช้าเรานับได้สาม ตอนนี้นักลับเป็นสี่ มันยังงักกัน” แม่นกรีบกลาเข้าไปในรังและกางปีกกกไข่

“สงสัยเมื่อเข้ามันยังไม่สว่างเลยนับผิดนับถูก เราก็นับเลขเป็นนี่นาทำไมมันหลงไปได้ เอาเถอะ ยังไงก็ลูก ก็รักเท่ากันแหละ ลูกจำ ออกมาเร็ว ๆ นะ แม่อยากเห็นหน้าเต็มทนแล้ว” แม่นกพูดพลางขยับตัว กางปีกให้ครอบคลุมไข่ทั้งสี่ฟองไว้ แล้วหลับตาลงอย่างมีความสุข

อีกหลายวันต่อมา ลูกนกก็ออกจากไข่สามฟอง

“อ้อ อ้อ จ๊ะแม่” ลูกนกตัวแรกร้อง

“แอ้ แอ้ จ๊ะแม่” ลูกนกตัวที่สองร้อง

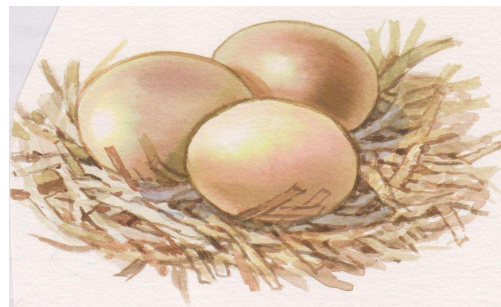
“อู๋ อู๋ จ๊ะแม่” ลูกนกตัวที่สามร้องตอบตามด้วย

“ลูกทั้งสามช่วยกันดูแลน้องด้วยนะ อีกไม่กี่วันก็จะออกจากไข่แล้วจะได้เป็นเพื่อนเล่น เดี่ยวพ่อกับแม่จะไปหาหนอนตัวอ้วน ๆ มาให้” แม่นกพูดพลางบินออกไปจากรังพร้อมกับพ่อนก

“เฮ้อ เฮ้อ แม่จำ” ลูกนกตัวที่สี่สลับเปลือกไข่ออกจากตัวพลางร้องเรียกแม่

“สวัสดีจ๊ะลูก เฮ้อ! พี่ๆ มาทักทายน้องเสียซิ คราวนี้เรามีกันสี่ตัวพี่น้องนะ ต้องรักกัน ไม่รังแกกันนะ เดี่ยวแม่จะไปหาอาหารมาให้” แม่นกพูดพร้อมกับบินออกไปจากรัง

“เจ้าตัวเล็กนี้ หน้าตาตลกดีนะ”
นกตัวพี่พูด

“นั่นซิ ขนก็ไม่ดำสนิทอย่างเรา แปลกจัง” นกตัวที่สามพูดเสริม
 “แต่ใจก็เป็นน้อง แม่บอกว่าให้เรารักกัน พี่จะดูแลน้อง ๆ เอง”
 นกตัวพี่พูดต่อ

“พี่ก็จะช่วยด้วย” นกตัวที่สองพูดพร้อมกับร้องออกมาเป็นเพลง

“พวกเราทั้งสี่	เป็นพี่เป็นน้อง
รักใคร่ปรองดอง	ทั้งน้องทั้งพี่
ร้องเพลงด้วยกัน	ผูกพันไมตรี
พวกเราทั้งสี่	เป็นพี่น้องกัน”

นกอีกสองตัวก็ร้องตามอย่างสนุกสนาน

ร้องเพลงเพราะจริงลูกแม่ แม่ชื่นใจจัง เอ้า! กินเสีย แม่คาบหนอน
 มาให้นี่ไง” แม่นกคายหนอนในปาก พร้อมกับร้องทักลูกนก
 ที่เพิ่งออกจากไข่อีก ๑ ตัว

“สวัสดีจ๊ะ เจ้าตัวน้อย หิวละซิ พี่สามคนแบ่งหนอนให้น้อง
 คนละหน่อนนะ เดี่ยวแม่จะไปคาบมาให้อีก” แม่นกฉีกหนอนออก
 และป้อนลูกทีละตัว

“เอ้า! เจ้าตัวเล็กกินก่อน อ้ม อ้ม ทีนี้ก็เจ้าตัวพี่ อ้ม อ้ม อ้ม ยังไม่อิ่ม
 ไซ้ไหม เดี่ยวแม่ไปเอามาอีกนะ นอนเสียจะได้โตเร็วๆ” ว่าแล้วแม่นก
 ก็บินออกไป ลูกนกทั้งสี่นอนซุกกันอย่างอบอุ่น หลับตา รอแม่

แม่นกดูแลลูกทั้งสี่เป็นอย่างดี
 โดยไม่เฉลียวใจเลยว่าอีกตัวหนึ่งนั้น
 เป็นของฝากจากใครก็ไม่รู้ แต่ถึงรู้
 แม่นกก็ไม่ว่าอะไร เพราะแม่นก
 ใจกว้างอยู่แล้ว

นกกาตัวดำ	แต่น้ำใจดี
รักลูกทั้งสี่	ไม่มีแปรผัน
คาบข้าวมาเฝื่อ	ป้อนเหยื่อทั่วกัน
ลูกแม่ทั้งนั้น	ชื่นใจแม่จริง

แม่นกกางปีกให้ลูกนกทั้งสี่อยู่ในอ้อมอก และหลับตาลงอย่างภูมิใจ
ที่มีลูกถึงสี่ตัว ลูกนกทั้งสี่ซุกตัวเบียดกันอย่างสุขใจได้ปีกอันอบอุ่นของแม่
เสียงเพลงกล่อมเด็ก แว่วมาแต่สายลม

จากหนังสือเสริมการเรียนรู้ ชุด สายน้ำใจ อ่านเขียนเรียนไทย

